

и ст҃аго Д҃ха, и благословлявѣтсе ѿ вседержителя в҃га за добра та имз в҃ра заедно со сз честнаго и в҃рнаго раба Божіа Авраама.

Ѣр. ѿ гдѣ пріахте, да вѣрвѣте О҃ца, и с҃на, и ст҃аго Д҃ха, и вносите вь средз тріма Бѣгове чѣжды?

С. Какво то що глѣдаме со сз оумны те бчи, така познаваме Бѣга единаго вь тріи лица, и вь тріи в҃постаси. А кой то принѣси, и вѣрвѣва тріма Бѣгове проклатз є. Защѣ оумѣ на вседержителя катѣ винѣвна на всічко, О҃ца именуваме: слово катѣ ѿ оумѣ раждаемое, сына дѣмаме: а дѣха свѣтаго, катѣ ѿ оумѣ исходащаго, и живѣтз всічкимз подавающаго, дѣха свѣтаго именуваме.

Ѣр. На Мш҃всѣа, и на дрѣгитѣ прорѣбцы какз не рече Бѣгз да се кланѣтз О҃цѣ, и сынѣ, и свѣтомѣ дѣхѣ. но само вѣе нѣви и послѣдни товѣ намеріхте, какво то го и дѣмѣте?

С. На Авраама ко бѣраженіе показѣ Бѣгз. защѣ то има сына, и защѣ ще стѣне человекз, и ще се забѣле, и не ще да се забѣле, ще да оумре, и нащѣ да оумре: Защѣ Ісаака за лѣбовѣ Божіа ѿидѣ да го забѣле Авраамз: и произволѣніемз го заклѣ, и не заклѣ, соверши, и не соверши: но пакз го живѣа земѣ, и вѣрнѣсе ненѣдано (а. Мш҃вс. гл. кв. ст. і.). Такѣ и Гдѣ Бѣгз заклѣ сына своегѣ за спасѣніе міра, нѣ вь третій дѣнь воскреснѣ, а кѣ се и заклѣ, несѣ заклѣ, а кѣ и оумре не оумре: защѣ то повѣдѣи заколѣніе то со сметрѣтѣа си катѣ Бѣгз истиненз, совершенз человекз: показѣ истиннѣа, защѣ то вѣше сынз Божій: какво то и що го бѣавлѣва и прорѣбкз Мш҃всѣей вь міротворѣніе то: и рече Гдѣ Бѣгз (а. гл. б. ст. иі.) Гдѣ сынз, Бѣгз о҃цз, и товѣ що продѣма, дѣхз є. Тѣка івно показѣва прорѣко сына Божіа. Защѣ то слово бѣзз дѣхз страннѣ є, и какво то трѣбе, не знѣе да происхѣди.

Ѣр. А кѣ є така, какво то що дѣмѣшз, за щѣ продѣма Бѣгз со своѣа та оу҃стѣа Мш҃всѣю, когѣ вѣше сз лѣдѣе те вь пѣстѣна та, и рече мѣ глаголемѣе десѣтослѣвіе, вь коѣ то пѣрвѣй глаголз нѣговз є такѣвз: Слѣши Ісраілю, Гдѣ Бѣгз тѣбѣи, Гдѣ единз єсть, и пѣче єгѣ нѣсть и нз Бѣгз (є. гл. б. ст. д.).

С. Исповѣдѣвамз и азз, защѣ то є така, какво то го дѣмѣшз, нѣ слѣшай: когѣ рече, Гдѣ, слово свое, и сына именува и изавлѣва: а когѣ рече, Бѣгз единз єсть, сз товѣ изавлѣва о҃ца: а дѣхз стѣий изавлѣва оумѣ Божіа, какво то ти и пѣгоре рѣкохз. Защѣ не мнѣишз ли, чѣ има оумз Бѣгз? не мнѣишз ли, чѣ тѣи има и слово? не є ли и дѣхз Бѣгз? Тѣа нѣ катѣ тріи лица зѣмаме, и сѣкое лицѣ има си своѣа та в҃постасѣ, сирѣчь, свѣйство. Тѣа прѣчѣе тріи лица исповѣдѣваме трѣицѣ ко единомз Бѣжествѣ. Свидѣтелствѣва ми вь слово то, дѣто дѣмамз, и Богоотѣцз прорѣбкз Давідз, и истинствѣва, какво то дѣмамз и азз: слѣвомз Гдѣнимз небеса оутвердѣшасѣ, товѣ слово є сынз Божій: и дѣхомз оу҃стз